

[Freddy Madsen.]

Det ene drejer sig om trafikområdet. Enhver ved, at den udvikling, som foregår i den individuelle trafik, er af en sådan art, at problemerne efterhånden bliver uoverskuelige. Det gælder ikke mindst i de store byer, som kommer til at lide af forstoppelse, medmindre man, som man nogle steder har gjort, vil foretage omfattende gadegennembrud og på den måde ødelægge byerne. Hertil kommer alle de miljømæssige omstændigheder og endelig den omstændighed, at det er overordentlig valutakrævende. Alt dette taler for, at vi nu i overensstemmelse med det, samtlige partier i dette folketing har sagt, burde gøre en virkelig indsats for at forbedre og øge den kollektive trafik, gøre den attraktiv, så den blev i stand til virkelig at tage konkurrencen op med bilismen.

Det er det ene område. Det andet drejer sig om de miljøforanstaltninger, som kunne gennemføres på forskellige områder. Det gælder ikke mindst spørgsmålet om rensningsanlæggene, hvor denne sommer jo har vist, hvor katastrofalt det er, at vi bliver ved med at tilsvine vore indre farvande på en måde, så de rekreative områder bliver ødelagt, med alle de ulykkelige følger, det kan få på lidt længere sigt, men miljøministeren foretrækker at sætte kikkerten for det blinde øje. Han siger, at det nok ikke har noget med spildevandet at gøre, og har det endelig det, så er det en opgave for kommunerne.

Vi er ikke nogen modstander af, at det f. eks. er kommunernes planer om rensningsanlæg, der føres igennem, og jeg vil gerne i den forbindelse spørge miljøministeren: har man så meget som bare foretaget en undersøgelse af ude omkring i kommunerne, hvad der ligger af projekter, som forholdsvis hurtigt kunne sættes i gang? Det var i hvert fald et område, hvor det ikke ville kræve valuta, og hvor det på den anden side ville være til overordentlig gavn for samfundet. Men det er just ikke samfundet, men mest monopolerne, man tager hensyn til i disse forslag, så det er vel også det, der ligger til grund for denne tilbageholdenhed på dette område.

Endelig synes jeg, man skal bemærke, også når det drejer sig om disse offentlige arbejder, at det viser sig jo, at beskæftigelsesarbejder, eller i det hele taget det at gøre

noget for at sætte folk i gang, er næsten omkostningsfrit for staten. Miljøministeren har selv fortalt om i sin egenskab af boligminister, at der ligefrem har været overskud på de tilskud, man har givet til istandsættelse af ejendomme. Det kan man måske være lidt skeptisk over for, men det har i hvert fald været overordentlig billigt.

I går kunne socialministeren fortælle, at det at kaste flere tusinde pædagoger på gaden sparer staten for 1 mill. kr. Ja, sådan er det at have folk til at gå arbejdsløse. Det er overordentlig dyrt, ikke alene menneskeligt, men også økonomisk, og hvis man på nogle af disse områder, jeg her har nævnt, ville ofre beløb, både i form af lån og i form af direkte tilskud, ja, så er det klart, at man for en overordentlig billig penge virkelig ville være i stand til at hjælpe de arbejdsløse, i stedet for de lapperier, vi nu i øvrigt er blevet præsenteret for.

Schlüter (KF):

Det konservative folkeparti har den holdning til disse lovforslag, at i det omfang der er tale om, at statskassen skal uddele tilskud til private virksomheders byggearbejder, må vi gå imod. Vi mener, det er et dårligt princip, selv om vi er i en vanskelig beskæftigelsessituation, at komme ind på, at statskassen i stort omfang skal anvende skatteydermidler som tilskud til private virksomheder.

Der er et lovforslag, vi vil støtte. Det er det lovforslag, som går ud på at fastlægge en særlig bevilling til isoleringsarbejder i statens bygninger. Her er tale om arbejder, som alligevel på et eller andet tidspunkt skal udføres, og hvor det er naturligt, at staten betaler, fordi det jo altså er statens egne bygninger. Der er tale om fremskynnelser, ting, som nok alligevel skulle have været lavet i løbet af de nærmeste år, og hvor det kan være naturligt, når beskæftigelsen er lav, at sige: ja men så lad os dog gøre det så hurtigt som muligt.

Med hensyn til betalingssspørgsmålet ligger det jo lige for, at staten betaler for sit eget. Det lovforslag kan vi støtte.

Men hele filosofien mener vi er forkert i de andre forslag. Alle hånede private virksomheder kan nu gå til statskassen og få tilskud. Man siger naturligvis, at det er midlertidigt — bevares — men så bliver det